

ПРОЕКТУВННЯ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ (КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ КОМПОНЕНТ)

Постановка проблеми. Сучасні тенденції розвитку світової економіки, розширенням міжнародних, культурних та економічних зв'язків України з іншими країнами, її орієнтація на інтеграцію з цивілізованою світовою спільнотою, об'єктивні потреби у ділових відносинах із зарубіжними партнерами, які спричиняють зміни в усіх сферах суспільного життя, зокрема в системі освіти, яка становить основу відтворення інтелектуального та духовного потенціалу народу, є потужним засобом вирішення проблем розвитку науки і техніки, культури і національного відродження. У цьому контексті перед вищими навчальними закладами постає відповідальне завдання – забезпечити високопрофесійну підготовку фахівців з туристичного бізнесу, здатних значно поліпшити характер професійної взаємодії відповідно до вимог сьогодення, зробити можливим зайняття державою гідного місця у світовому соціально-економічному просторі певною мірою і через розвиток сфери туризму, яка на сьогоднішній день є чи не найбільш прибутковою галуззю в економічній діяльності багатьох країн світу.

У зв'язку з вищезазначеним виникає необхідність удосконалення, а подекуди і переформатування, професійної підготовки майбутніх фахівців з туристичного бізнесу через розробку нових підходів до володіння ними основами професійної взаємодії, встановлення взаємозв'язку загальнокультурної, професійної, іншомовної освіти та майбутньої професійної діяльності, пошук нових конструктивних ідей для вирішення проблеми оптимізації та інтенсифікації змісту, форм та методів навчання. Саме такі спеціалісти мають успішно взаємодіяти як з вітчизняними діловими партнерами так і з фахівцями з інших країн у вирішенні спільних соціальних, економічних культурних (кроскультурних) проблем, організовуючи плідний обмін інформацією попри національні обмеження; об'єднувати фахівців, незалежно від географічного розташування, часових, державних та інших обмежень.

Аналіз актуальних досліджень. Починаючи з античності, де були закладені засади механічної концепції взаємодії, питання взаємодії завжди залишалося об'єктом уваги вчених, що представляють різні галузі знань: мислителів, філософів (І. Кант, Г. Гегель та ін., психологів (В. Бехтерев, Б. Ананьєв, Л. Виготський), педагогів (І. Зимня, Н. Волкова, О. Коротаєва).

Інтерес до вивчення проблеми взаємодії знайшов своє відображення у чисельних дослідженнях російських, вітчизняних (К. Абульханова-Славська, В. Агеев, О. Бодальов, Є. Головаха, С. Іванова, Б. Паригін та ін.) та зарубіжних авторів (Р. Адлер, М. Аргайл, Р. Вердербер, К. Вердербер та ін.). Окремо слід відзначити вивчення бар'єрів, що порушують взаємодію фахівців (А. Аронсон, М. Відінеєв, І. Глазкова, О. Залюбовська, А. Маркова, Б. Паригін, К. Роджерс, Р. Шакуров та ін.).

Питання підготовки майбутніх спеціалістів до професійного спілкування і взаємодії як передумови їх успішної професійної діяльності та особистісно-професійного розвитку вивчалися значною когортою дослідників (С. Амеліна, С. Барсукова, А. Большакова, С. Дмитриченкова, В. Семиченко та ін.).

Щодо професійної підготовки фахівців у галузі туристичної діяльності, то вивченню окремих її питань присвячено праці М. Виговської, О. Дишко, Я. Казарницької, В. Федорченка та ін.

Водночас, незважаючи на наявність різнопланових досліджень, жодне з них не містить детального аналізу компонентів, які склали б систему підготовки майбутніх фахівців з туристичного бізнесу до професійної взаємодії.

То ж **метою даної статті** є в межах існуючої багатокомпонентної системи підготовки майбутніх фахівців з туристичного бізнесу до професійної взаємодії надати цілісне уявлення про концептуальний компонент, його місце та роль в указаній системі.

Виклад основного матеріалу. Як відомо, при розробці цілісної системи підготовки майбутніх фахівців з будь-якого фаху до професійної взаємодії, перш за все, необхідно визначити та охарактеризувати її структуру. Компонентами моделі вказаної системи визначено: концептуальний, змістово-ціннісний, процесуально-технологічний, рефлексивно-аналітичний, результативно-оцінювальний. Перший з них (концептуальний) є основоположним при підготовці майбутніх фахівців до професійної взаємодії та містить **мету, завдання, принципи, методологічні засади, педагогічні умови**.

Педагогічна система створюється з орієнтацією на мету, яка як сукупність вимог суспільства до рівня професійної підготовки майбутніх фахівців та соціального замовлення є детермінантою виникнення педагогічних систем. У межах цих систем мета стає іманентною характеристикою змісту освіти, у якій зазначена мета педагогічно інтерпретується, в явній та прихованій формі є присутньою в засобах, а в педагога та студентів функціонує на рівні усвідомлення та прояві в діяльності [8, с. 83].

Мета концептуального компонента – це ідеальне передбачення результату діяльності. Класифікація цілей може бути різною: за системною значущістю (важливістю); змістом (тематикою); структурною підпорядкованістю; соціальною значущістю та ін. [2, с. 144].

На нашу думку, для усвідомленої постановки цілей та їх реалізації в процесі навчання у ВНЗ, важливим є володіння методикою цілепокладання. Однією з універсальних таксономій освітніх цілей є наукові напрацювання Б. Блума [9], який поділив цілі навчання на три групи: когнітивні (знання, інтелектуальні вміння); афективні (інтереси, установки, цінності, переконання); психомоторні (рухові вміння та навички). Серед когнітивних цілей автор розрізнив шість основних категорій, які мають ієрархічно розгалужені підкатегорії: *знання, розуміння, застосування, аналіз, синтез, оцінка*. В основу розподілу категорій таксономії покладено принцип ієрархічної залежності (кожна наступна категорія складніша за попередню й обов'язково її містить).

Перший рівень – знання. Запам'ятовування та відтворення студентами певної інформації є основними процесами на цьому рівні. Від них не вимагається висловлювати судження або аналізувати ідеї. Завдання викладача –

визначити, який обсяг інформації здатні відтворити студенти. Перевірка ступеня досягнення мети забезпечується методами безпосереднього опитування або тестування.

Другий рівень – розуміння. Згідно із систематикою Б. Блума «розуміння» поділяють на переклад, інтерпретацію та екстраполяцію. На цьому рівні студенти оцінюються на підставі здатності до обробки інформації: переформулювання матеріалу власними словами, переструктурування, передугадкування ідей.

Третій рівень – використання. Студенти мають уміти співвідносити знання з реальною ситуацією: використовувати знання в нових ситуаціях без підказки викладача. Оцінювання не обмежується звичайними способами (опитування, тестування): слід ініціювати ситуацію демонстрації чого-небудь.

Четвертий рівень – аналіз. Передбачає вміння класифікувати, поділяти на частини. На цьому етапі оцінюється здатність студента до аналізу навчального матеріалу.

П'ятий рівень – синтез. Навчальне завдання на цьому рівні полягає в тому, щоб навчити студента синтезувати елементи для отримання цілого, яке раніше йому було невідоме. Оцінювання передбачає фіксацію результатів синтезу. Цей рівень, порівняно з іншими, передбачає максимальну творчість студентів.

Шостий рівень – оцінка. Містить всі попередні рівні. Передбачає висловлювання суджень щодо цінності ідей, праць, рішень, методів або матеріалів для певної цілі. Оціночні судження виносяться на підставі певних критеріїв та стандартів, які або визначаються самими студентами, або задаються викладачами.

Описану таксономію цілей можна використовувати під час проектування освітніх цілей підготовки студентів різного фаху.

Переходячи до конкретизації цілей дослідження, слід наголосити, що вони базуються на основних положеннях компетентнісного підходу. Розробка моделі системи підготовки майбутніх фахівців з туристичної діяльності до професійної взаємодії здійснюється з метою забезпечення сформованості у майбутніх фахівців з цієї галузі компетентності у здійсненні професійної взаємодії, якої набула та здатна продемонструвати особа після завершення навчання.

Базуючись на ідеях системного, синергетичного, компетентнісного, особистісно зорієнтованого, діяльнісного, акмеологічного, аксіологічного, партисипативного, суб'єктного підходів у освіті, зазначену мету вважаємо за можливе конкретизувати за допомогою постановки таких завдань:

- формування мотиваційно-ціннісного компонента компетентності майбутніх фахівців з туристичної діяльності у здійсненні професійної взаємодії;
- забезпечення оволодіння студентами знаннями, що дають цілісне уявлення про зміст майбутньої професійної діяльності, особливості взаємодії з вітчизняними і зарубіжними клієнтами та партнерами та є необхідними для формування комунікативних умінь;
- формування у студентів комунікативних умінь, контактності та гнучкості у спілкуванні, необхідних для здійснення успішної професійної взаємодії;

- забезпечення усвідомлення і регуляції студентами власних емоцій, розпізнавання та розуміння емоцій, що виникають в інших суб'єктів взаємодії;
- здійснення експертизи власних комунікативних дій і прийнятих рішень;
- розвиток здатності і відчуття необхідності постійної самоосвіти, оновлення і самовдосконалення власного досвіду здійснення взаємодії.

Цілі підготовки взаємопов'язані з мотиваційною сферою особистості, оскільки забезпечення компетентності майбутніх фахівців у здійсненні професійної взаємодії є не тільки освітнім, а й внутрішньо-особистісним процесом, результатом якого мають стати справжні зміни свідомості, перетворення професійних знань, комунікативних умінь, зміна мотивів, цінностей, прагнень, формування адекватної моделі власного «Я».

Механізмом, що забезпечує реалізацію потреби особистості, є мотивація діяльності, яка виконує спонукальну функцію.

При цьому слід зазначити, що трансформація пізнавальної мотивації студента в професійну здійснюється в момент, коли досліджувана проблема стає його власною проблемою. Для досягнення зазначеного вбачаємо за необхідне максимально забезпечити трансформацію одного типу діяльності (пізнавальної) в інший (професійну) із відповідною зміною їх потреб і мотивів, цілей та дій (вчинків).

Мета і завдання формування в майбутніх фахівців з туристичної діяльності компетентності у здійсненні професійної взаємодії, з одного боку, та закономірності процесу навчання у вищій школі, з іншого боку – зумовлюють такі принципи.

Принцип професійної спрямованості. Визначається соціальними потребами фахівців з туристичної діяльності з високим рівнем сформованості культури професійної взаємодії. Характеризується прагненням окремої особистості здобути вищу освіту, яка дозволить їй стати конкурентоспроможною і мобільною на світовому ринку праці. Цьому принципу має відповідати зміст усіх предметів, що вивчають студенти у ВНЗ.

Принципи контекстного навчання. Надають змогу зберегти сутність навчання й адаптувати його до різних етапів процесу формування у майбутніх фахівців з туристичної діяльності компетентності у здійсненні професійної взаємодії. Виокремлено такі принципи контекстного навчання: індивідуальної значущості знань, умінь і навичок, яких набуває майбутній фахівець; наявності цілісної інформації про сутність і структуру, а також функції професійної діяльності фахівця; послідовного переходу від навчальної через квазіпрофесійну (моделювання професійної) до професійної діяльності; проблемного і діалогічного спілкування в системі «студент – викладач» і «студент – студент». Урахування зазначених принципів забезпечує діяльнісний характер процесу навчання, його динамічність, тобто поетапний перехід від «навчальної діяльності студента до професійної діяльності фахівця» [3].

Принцип гуманітаризації. Зумовлює необхідність посилення загальнокультурних компонентів у змісті, формах і методах навчання у ВНЗ, спрямування освіти на всебічний розвиток особистості студента засобами всіх навчальних дисциплін.

Принцип гуманізації. Означає орієнтацію вищої освіти на розвиток і

становлення суб'єкт-суб'єктних відносин між викладачем і студентами, виховання в майбутніх фахівців національної гідності та поваги до інших народів. Його сутність полягає у ствердженні пріоритету загальнолюдських цінностей над економічними, виробничими, технократичними та іншими цілями суспільства.

Принцип свідомості. Спрямований на вироблення у студентів позитивного ставлення до своєї та іншої культури. Формування компетентності у здійсненні професійної взаємодії має відбуватися як свідомий процес засвоєння студентами рідної та іншої культури, засобів комунікації рідною та іноземною мовами, що стає можливим на засадах взаємопов'язаного когнітивного, психоемоційного, комунікативно-діяльнісного розвитку; усвідомлення того, що їх об'єднує та роз'єднує.

Принцип природовідповідності. Полягає у проектуванні всіх компонентів педагогічної системи з урахуванням вікових особливостей студентів, їх особистісних цілей, інтересів і потреб у сфері професійної взаємодії, а також індивідуального досвіду професійної взаємодії кожного студента.

Принцип культуровідповідності. Передбачає активізацію інтелектуальних здібностей, знань, комунікативних навичок і вмінь, розвиток особистісних якостей, збагачення індивідуального досвіду студентів, розширення їх картини світу завдяки залученню до іншої культури, зокрема культури професійної взаємодії.

Принцип комунікативної взаємодії. Передбачає організацію інтерактивного, комунікативно-спрямованого навчання через творчий діалог, багатопозиційний полілог викладача і студентів; презентацію і спільне обговорення учасниками навчального процесу створених ними продуктів.

Принцип індивідуальної підтримки викладачем навчальної діяльності кожного студента. Передбачає створення умов для вибору індивідуальної траєкторії вивчення навчального матеріалу, регулювання темпу його засвоєння, глибокої адаптації в інтелектуальних системах підтримки навчання, що відповідають моделі того, хто навчається.

Принцип толерантності. Толерантність є провідною якістю особистості та виражається в прагненні досягти взаємної поваги, розумінні й узгодженні різнорідних інтересів і поглядів без застосування тиску, переважно методами роз'яснення і переконання.

Організація підготовки майбутніх фахівців з туристичної діяльності до професійної взаємодії уможливорює визначення низки **педагогічних умов**, які забезпечать ефективність цього процесу.

У нашому дослідженні під педагогічними умовами ми розуміємо сукупність педагогічних заходів та вимог, що забезпечують формування компетентності майбутніх фахівців з комерційної діяльності у здійсненні професійної взаємодії.

Спираючись на здійснений аналіз наукових праць [1; 4; 5; 6; 7] та власний досвід, передбачаємо, що успіх формування компетентності майбутніх фахівців з туристичної діяльності у здійсненні професійної взаємодії зможе забезпечити впровадження відповідних педагогічних умов.

1. Створення атмосфери шанобливого ставлення до процесу взаємодії

в системах «викладач – студент», «студент – студент», «студент – студенти» в освітньому середовищі вишу.

Компетентність у здійсненні професійної взаємодії в майбутніх фахівців важко сформулювати, якщо у навчальному закладі не створено атмосферу шанобливого ставлення, культу («бренда») самої комунікації, взаємодії, не культивується культура вербальної та невербальної комунікації, інформаційна культура тощо, у першу чергу, серед педагогів, керівників та співробітників вишу. Зазначене має бути покладено в основу організації освітнього середовища, сприятливого для розвитку суб'єктної позиції кожної особистості у навчальному процесі вищої школи, рівноправних партнерських відносин викладачів і студентів.

2. Високий рівень компетентності викладачів ВНЗ у здійсненні професійної комунікації та взаємодії.

У процесі навчально-виховної діяльності викладачу належить провідна роль як організатора педагогічного процесу.

На наше переконання, викладач, що здійснює підготовку студентів до професійної взаємодії, має володіти не тільки глибокими фаховими, психолого-педагогічними, методичними, технологічними знаннями. Він має відрізнитися глибокими знаннями, уміннями, які забезпечують ефективну комунікацію; умінням налагоджувати і підтримувати контакт із співрозмовником, керувати діалогом, досягати поставлених цілей, встановлювати соціальні контакти з людьми, досягати взаєморозуміння в різних умовах обміну інформацією та ін.

3. Оптимізація взаємодії психолого-педагогічних та фахових кафедр ВНЗ для підвищення якості формування компетентності майбутніх фахівців туристичної діяльності до здійснення професійної взаємодії.

Стосовно нашої проблеми ми трактуємо оптимізацію взаємодії кафедр як процес становлення таких стратегій взаємодії, які відповідають умовам розвитку вишу і забезпечують використання перевірених ефективних педагогічних рішень і напрямів діяльності з урахуванням узагальнення найбільш успішного досвіду структурних підрозділів і можливої генералізації такого досвіду в рамках освітньої системи університету.

4. Дотримання принципу гуманізму, толерантності суб'єкт-суб'єктних відносин у системах «викладач – студент», «студент – студент».

Діяльність викладача вишу передбачає гуманізацію відносин із студентами, їх суб'єкт-суб'єктну взаємодію, створення позитивного психологічного клімату у відносинах педагога і студентів, піднесення їхнього емоційного стану. Дотримання принципу гуманізму означає певну відповідальність педагога за долю кожного студента та передбачення наслідків своїх дій та слів, визнання неповторності особистості кожного студента, прийняття його особистісних цілей, створення умов для його максимального розвитку і саморозвитку.

5. Спрямованість викладання навчальних дисциплін на організацію різноманітної міжособистісної взаємодії.

З метою ефективної підготовки майбутніх фахівців з туристичної діяльності до професійної взаємодії під час викладання кожної дисципліни, передбаченої навчальним планом, викладачі мають спрямовувати процес

викладання навчальних дисциплін на організацію різноманітної міжособистісної взаємодії, створення можливостей для застосування студентами вербальних та невербальних засобів комунікації, формування уміння встановлювати суб'єкт-суб'єктні зв'язки у процесі взаємообміну інформацією, моделювати різновиди взаємодії та ін.

Висновки. Узагальнюючи викладене, слід наголосити, що при розробці цілісної системи підготовки майбутніх фахівців з будь-якого фаху до їх професійної взаємодії перш за все необхідно визначити та охарактеризувати її структуру. Враховуючи специфіку підготовки майбутніх фахівців з туристичної діяльності до їх професійної взаємодії, компонентами моделі вказаної системи визначено: концептуальний, змістово-ціннісний, процесуально-технологічний, рефлексивно-аналітичний, результативно-оцінювальний. Перший з них (концептуальний) розглядається як основоположний при підготовці майбутніх фахівців з туризму до професійної взаємодії, а реалізація в навчальному процесі складових цього компоненту (мета, завдання, принципи, методологічні засади, педагогічні умови) обумовлює та гарантує успішну підготовку фахівців до їх майбутньої професійної діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бориско Н. Ф. Структура и содержание иноязычной коммуникативно–профессиональной компетенции у будущих учителей иностранного языка / Н. Ф. Бориско // Теоретичні питання освіти та виховання. – К.: КНЛУ, 2003. – С. 16 – 19.
2. Введение в управление: учеб. пособие: в 3 ч. / под ред. А. Г. Гладышева, В. Н. Иванова, Н. В. Масловой. – М.: Ириас, 2007. – 358 с.
3. Вербицкий А. А. Рациональная работа с текстом при повышении квалификации инженерно–педагогических работников: теория и практика обучения динамическому чтению в вузе и средней школе / А. А. Вербицкий, А. А. Федорова. – Новокузнецк, 1986. – С. 106–152.
4. Дибкова Л. М. Індивідуальний підхід у формуванні професійної компетентності майбутніх економістів: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / Л. М. Дибкова; АПН України; Ін-т вищ. освіти. – К., 2006. – 20 с.
5. Дмитриченкова С.В. Формирование компетентности будущего специалиста в профессиональном взаимодействии: Дис. канд пед. Наук:13.00.08 /Светлана Владимировна Дмитриченкова, Саратов: саратов. Гос. Ун-т имени Н.Г. Чернышевского, 2006. – 234 с.
6. Зимняя И. А. Ключевые компетенции – новая парадигма результата образования [Электронный ресурс] / И. А. Зимняя [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://aspirant.rggu.ru/article.html>.
7. Кожушко С.П. Соціальний інтелект як інтегральна властивість, що забезпечує ефективність професійної взаємодії майбутніх фахівців комерційної діяльності // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах: Зб. наук. пр. /Редкол.: Т.І.Сущенко (голов. ред.) та ін. – Запоріжжя. – 2013. – Вип. 31(84). – С. 241-247.
8. Сластенин В.А. Качество образования как социально–педагогический феномен: монография / В.А. Сластенин; под. науч. ред. А.И. Субетто. – СПб. :

Смольный институт РАО; Кострома: Изд-во КГУ, 2005. – С. 82–90.

9. Bloom, B.S. Taxonomy of Educational Objectives - The Classification of Educational Goals - Handbook I: Cognitive Domain. New York: Longman, 1956. – 403 p.

Кожушко С.П. Проектування системи підготовки майбутніх фахівців туристичної діяльності до професійної взаємодії (концептуальний компонент)

В статті дається загальна характеристика системи підготовки майбутніх фахівців туристичної діяльності до професійної взаємодії, складовими якої визначено: концептуальний, змістово-ціннісний, процесуально-технологічний, рефлексивно-аналітичний, результативно-оцінювальний компоненти. Особливу увагу приділено концептуальному компоненту та надано розгорнуту характеристику його складовим (мета, завдання, принципи, методологічні засади, педагогічні умови). Визначено загальну мету підготовки майбутніх фахівців з туристичної діяльності до професійної взаємодії як забезпечення компетентності у здійсненні професійної взаємодії та її прояву в рамках виконання майбутніми фахівцями своїх професійних обов'язків. Охарактеризовано принципи: загальнопедагогічні, професійної спрямованості, контекстного навчання, гуманітаризації, гуманізації, свідомості, природовідповідності, культуровідповідності, комунікативної взаємодії, індивідуальної підтримки, толерантності; обґрунтовано педагогічні умови: створення атмосфери шанобливого ставлення до процесу взаємодії в системах «викладач – студент», «студент – студент», «студент – студенти», освітньому середовищі вишу; дотримання гуманізму, толерантності суб'єкт-суб'єктних відносин у системах «викладач – студент», «студент – студент»; спрямованість викладання навчальних дисциплін на організацію різноманітної міжособистісної взаємодії. Стверджується що дані напрацювання є корисними для вирішення проблеми підготовки майбутніх фахівців до професійної взаємодії.

Ключові слова: професійна взаємодія, педагогічні умови, методологічні основи, концептуальний компонент, фахівець з туристичної діяльності, туристична діяльність.

Кожушко С.П. Проектирование системы подготовки будущих специалистов в туристической деятельности к профессиональному взаимодействию (концептуальный компонент)

В статье дается общая характеристика системы подготовки будущих специалистов в туристической деятельности к профессиональному взаимодействию, составляющими которой являются: концептуальный, содержательно-ценностный, процессуально-технологический, рефлексивно-аналитический, результативно-оценочный компоненты. Особое внимание уделяется концептуальному компоненту и представлена развернутая характеристика его составляющих (цель, задания, принципы, методологические основы, педагогические условия). Определена общая цель подготовки будущих специалистов туристической деятельности к профессиональному взаимодействию как обеспечение компетентности при

осуществлении профессионального взаимодействия и ее проявления в рамках выполнения будущими специалистами своих профессиональных обязанностей. Охарактеризованы следующие принципы: общепедагогические, профессиональной направленности, контекстного обучения, гуманитаризации, гуманизации, осознанности, природосоответствия, культуросоответствия, коммуникативного взаимодействия, индивидуальной поддержки, толерантности ; обоснованы следующие педагогические условия: создание атмосферы уважительного отношения к процессу взаимодействия в системах «преподаватель – студент», «студент – студент», « студент – студенты», к образовательной среде вуза; соблюдение гуманизма, толерантности субъект-субъектных отношений в системах «преподаватель – студент», «студент _студент»; направленность преподавания учебных дисциплин на организацию разнообразного межличностного взаимодействия. Утверждается, предлагаемые наработки являются полезными для решения проблемы подготовки будущих специалистов к профессиональному взаимодействию.

Ключевые слова: профессиональное взаимодействие, педагогические условия, методологические основы, концептуальный компонент, специалист в сфере туризма, туристическая деятельность.

Kozhushko S.P. Design of the system of preparing future specialists in tourism for their professional interaction (conceptual component)

The article gives general characteristics of the system used for preparing future specialists in tourism for their professional interaction. The integral parts of this system are: conceptual, content-and-value, process-and-technology, reflective-and-analytical, result-and-evaluation components. Special attention is paid to conceptual component, broad description was given to its components (goal, objectives, principles, methodological fundamentals, , pedagogical conditions) General goal of preparing future specialists in tourism for their professional interaction was defined as the provision with competence in professional interaction revealing in the course of performing professional duties by a specialist. General pedagogical principles as well as the principles of professional direction, context studies, humanitarization, humanization, consciousness, nature and culture correspondence, communicative interaction, individual support, tolerance were described. Such pedagogical conditions as the creation of respectful attitude to the process of interaction in the systems “teacher – student”, “student- student”, “student-students” and in the environment of tertiary school; adherence to the ideas of humanism, tolerance in subject – subject relations in the systems of “teacher – student”, “student – student”; orientation of teaching academic disciplines to the creation of interpersonal interaction were grounded. It is affirmed that the results obtained could be of use for in the course of preparing future specialists for their professional interaction.

Key words: professional interaction, pedagogical conditions, methodological fundamentals, conceptual component, specialist in the sphere of tourism, tourist activity.

